

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

6 de Repudianda hereditate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

Mihi tamen verius & iustius videtur, ex instrumenti obligatione carceris cum defuncto contracta, non posse conici heredem in carcerem, sed alia via in eum esse procedendum. Si tamen ex propria postea culpa vel sua mora vitiosa, vel alia causa propter ipsu debitum carcerandus iudici videatur, ut in l. qui bon. ced. poss. C. li. 7. tit. 7. nihil est contrarium sententiae meae: quia tunc, non ratione instrumenti praedecessoris seu sigilli obligatorum incarcerationio fit, sed facto. Quemadmodum in statuto, & in Bartoli opinione locum habet: quia heres de eo in carcerem non detruditur tanquam heres, sed tanquam post aditionem hereditatis debitoris, debitor factus, & verba statuti seu legis ei conueniunt, ut debitor pro debito incarcerationi possit. Cum tamen, si quis velit heredem pro sigillo habente carceris obligationem, carceri dare, verba habeat pugnancia. Etenim in illo sigillo personale merum est pactum de carcere, obligat a personae & biens. ¶ Et quae pure personalia sunt, non transeunt in heredes, quia tale, sol. mas. P. potissimum si odiosa, quae restringenda potius sunt quam amplianda, ca. odia. de reg. iur. in 6. l. cum quidam, de lib. & posth. P. Odiosa autem haec incarcerationio ob debitum civile, & ob as debitum, personam vexati, quae omnibus rebus praestat, l. in fissa, de adli. edi. P. & cuius gratia res omnes creatae sunt a Deo, l. in pecudum, de usur. P. § in pecudum, de rer. diuisi. Nec iura etiam civilia vel pontificia permittunt, imo puniunt oppignorationem liberi hominis pro debito, c. 2. de pigno. l. ob as alienum, de act. C. l. qui filios, C. que res pignor. obli. poss. l. si eod. P. Quod abunde nos alibi de cuius, dum de iurati repetitione egimus, sup. li. 2. c. 6. Perpendenda est & consuetudo Galliae generalis, ut nunquam etiam pro suo debito civili quis incarcerationi, nisi ad carceres expresse se obligauerit eius causa: ut ait Ioan. Faber, in §. item quaeritur, de actio. Et Stephan. Auffer. in addi. ad decisi. Cap. Tholos. 61. heres itaque carceri non tenetur, quia seipsum ad illum expresse non obligauit. ¶ Accedit alia prope similis quaestio, num iuramentum transeat in heredes. in qua responsum est, iuramentum personale, l. generaliter, C. de iureiur. ex parte eius qui iurat, & reale ex parte eius cui iuratur, §. 1. de iureiur. a morient. praesit. in auth. & proinde transire in heredem recipientis non in heredem iurantis, l. inno. in c. veritatis, de iureiur. fo. And. & Anch. in c. cum clericus, de foro compe. in 6. neq; compelli posse vel vocari ob illud coram iudice ecclesiastico, ca. si eod. l. inno. in d. c. veritatis. Guid. Pap. decisi. 414. & Guido Pap. ait, decisi. 46. vbi distinguit, §. decisi. 224. vbi tradit dispensari posse, quantum ad spirituale, iuramentum non transire ad heredes iurantis: quod pertinet vero ad robur contractus, in quo iuratum est, transire: quia cum contractus robur capiat a tempore quo contractus, mutatione personae heredis, quod stabile factum est, non mutatur. Et ita etiam quod pertinet ad probationem iuratum, transire ad heredes iurantis, auth. quod obitimes, C. de probat. Sicque iudicari notat. Quare Henricus de Buer. eo, in reposit. auth. sacramenta puerum, si aduers. vendit. C. tradit ex contractu iurato oriri actionem, non tantum contra iurantem, sed etiam contra heredem eius, argu. l. nam postea, §. si. & l. ait prator, §. si cum sequi, de iurei. P. & firmum esse contractum iuratum etiam iure canonico, ca. cum contingat, eod. ap. Gregor. c. licet mulieres, eo. in 6. c. quamuis pactum, de pacti. eod. Verum heredem contra contractum agere posse, in quibus defunctus egisset si non iurasset, ex causa tamen, neque teneri peritii pena, nec dispositione iuramenti ei opus esse, Fel. in c. debitor, in vlti. col. vers. 7. & vlti. de iureiur. Guid. Pap. dec. 140. nu. 5. & 404. Ancha. in d. c. cum clericus. ¶ Atque ex his pendet rationes, cur aditio necessaria sit, quibus & addenda quae in ca. 1. istius libri dicta sunt, & quae ad heredem necessitate pertinent. 1. puta ne irritum sit testamentum, nullo adente, in l. in si. de iust. rupt. P. vtique, vt adita hereditate, peti possint in testamento relicta, l. si nemo, de test. in l. filium, §. sed cum ex hereditate de bon. poss. cont. tabul. P. l. si nemo, de reg. iur. vtq; habeant, aditione facta, creditores cum quibus pro debitis experiantur: & ne vacua dominia, seu bona diutius sine dominio sint, l. 1. de success. ed. P.

De Repudianda Hereditate.

Cap. 6.

Lib. 29. P. tit. 2. Lib. 6. C. tit. 31. & 19.

- 1 Repudiare hereditatem quid.
- 2 Repudiatio hereditatis duplex, repudiatio, & absentio.
- 3 Repudiationis materia, hereditas.
- 4 Pactum de futura successione quare reuocatur. Et qui repudiare possint, eod. & seq.

- 5 Tutor solus quare pupillo delatam hereditatem repudiare non potest.
- 6 Fideicommissarius de restituenda hereditate, cogitur adire.
- 7 Filius institutus pro parte non potest repudiare. Nec legitimam retinere repudiata reliqua hereditate. Retinet tamen ex contractu matrimonii debitam partem repudiatae hereditatis. §. nu. 8. & 9.
- 10 Repudiatio hereditatis dupliciter fit, & quomodo re & verbis.
- 11 Repudiatione vnius alteri succedendi via aperitur. Nisi duplici iure quis repudiat, possit adire.
- 12 Actiones non confunduntur inter heredem & debitorem si repudietur hereditas.
- 13 Repudiatio facta semel, raro renouatur: & quando renouatur.
- 14 L. si de repud. hered. C. in 9. casibus non habet locum.
- 15 Repudiatione facta, gesta per illum quatenentur.
- 16 Repudiationis permittuntur rationes.
- 17 Beneficium sine damno alicuius conferri debet, nec inuito. §. 18.
- 19 Contractus ab initio liberi sunt.

Communia ¶ pleraque eorum, quae diximus requiri in aditione facienda, & repudiationi esse, l. si. §. l. si. de repud. & absentio. ber. C. Bart. & alii, in l. gerit, de acq. her. P. iura iam enucleata docent, quae coniunctim de vtraque loquuntur: vt opus tantum sit pauca, quae singularia repudiationi videntur, referre. Et in primis, vtrum repudiatio fieri possit considerandum erit, ex parte rerum, personarum, & modo repudiandi. Repudiare hereditatem, est nolle eam adire in extraneis in suis autem, vt dixi, est abstinere. ¶ Sic nomine tenus repudiatio est duplex, repudiatio & absentio. Quod tamen de repudiatione dicitur idipsum dictum censendum in abstinentione, l. nam nec. 91. de leg. 1. nam vtroque casu hereditas amittitur, l. si qui heres, 13. de acqu. hered. Et vtrumque non est dicitur de omittenda hereditate, quae est res adenda, vel repudianda. Si enim non sit hereditas, repudiatio quae fit, in effectum est in hac tractatione, ad quam repudiationis nomen restringitur. Sic enim oportet verborum generalium intellectum referri ad tractata, c. intelligencia, de ver. sign. ap. Greg. neque enim hic de repudio vel libello diuortii agitur: cum non tractemus de nuptiis vel sponsalibus, quae haec considerant, l. inter diuortium, §. 1. eod. P. l. 2. §. 10. tit. de diuor. & repu. P. & tit. de repud. C. ¶ Hereditas hic est materia, circa quam velatur repudiatio, & quae reicitur. Itaque ea consideranda, num sit id est, num testator vel dominus bonorum, de quarum repudiatione agitur, mortuus sit, etenim nisi qui certus est de morte eius, repudiare non potest, d. l. si qui heres, §. si quis dubitet. Hereditas nulla quippe viuens est, l. pro here. P. l. 1. de here. vel ali. ven. C. Quare qui si postestis repudauit bona, post mortem eius adire hereditatem, & bonorum possessionem petere, non prohibetur, l. qui sepe testis 93. de acqu. hered. l. nec nec de capti. C. ¶ Quae sit, vt pactum de futura successione non admittatur, nec prohibeat, quin is qui eiurauit hoc pacto, possit succedere, l. si de ius & leg. C. l. si quando, C. de inoff. test. l. in §. l. pactum, C. de pacti. cum similib. Is porro dicitur posse repudare, cui delata est hereditas. Non enim potest amittere, qui non habet, & priuatio praesupponit habitum, l. si vniuersa, C. de leg. l. decem, de ver. ob. cum similib. Et is potest repudare, qui potest adire, si velit, consequi & acquirere, l. nolle adire, 4. §. l. si potest, 18. de acq. her. l. eius est nolle, de reg. iur. per se quidem, dum modo sit compos mentis, pater familias, liber, maior 25. annis gress. in d. l. is potest. & in summa sit suae potestatis. ¶ Quare summus, qui nullus est voluntatis, nec per se, nec per seruum suum iussu suo adire vel repudiare hereditatem potest: cum id non nisi voluntate domini fiat, in l. qui seruum suum, 47. de acq. heredi. P. l. furiosi, de reg. iur. P. Neque filiusfam. repudiando sine patre neque pater sine filio, alteri nocet, vtrique autem possunt repudiare, teste Vlpiano, l. si qui heres, 13. §. si. l. placet, de acq. heredi. P. l. filius, C. de pacti. l. retinente, 11. C. de iur. deli. l. 2. de repud. bon. poss. C. Idemque est, si legitima hereditas filius superuenientis, l. idemque, 14. eod. impuberum abstinentia vel aditio non obligat eos hereditati, vel non impediuntur, quominus renouare abstinentiam sine tutore vel curatore factam possint, l. impuberibus, 11. §. l. necessarius, 57. de acq. here. Quamuis nec tutor, sine pupilli consensu possit repudiare hereditatem, l. tutor autem, §. de bon. poss. P. l. 1. §. tutor, de successio. edic. P. cum eius tamen consensu, possit, l. potuit, C. de iure delib. l. si ad pupillum, de ant. praes. P. vel adhibitis etiam amicis & proximis pupilli, & iudice in consilium repudiationis, gloss. ex Azo. in d. l. tutor autem, §. de bon. poss. Ne in potestate tutorum sit, commenticiis oneribus repudiando hereditatem,

ditatem, pupillum bonis spoliaré. Cessat enim tunc tutoris nomen, ubi is prædatus sibi viat par officium, *l. qui fundum, §. si tutor, 6 pro em. P. iun. §. 1. de tutel. ap. Iustin.* ¶ Repudiare non potest heres grauius de restituenda hereditate, si substitutus eam adiri suo periculo postulet, *l. qui poterat, 4. ad Sena. T. rebell. P. l. sed & si, §. plane, & l. cogi, eod. P. l. 4. C. eod.* Aliter enim nemo cogi adire, sed libere repudiare potest, *l. nec emere, de iure delibe. C. l. 2. §. nec cogitur, solu. matrim.* Per seruum dominus bonorum possessionem repudiat, *l. 1. §. seruum, de success. edic. P.* Procurator sine voluntate domini non potest, *dist. l. 1. §. vni, quisque, & l. 2. de offic. procurat. Casa. P.* Necis qui le gessit aliquo modo pro herede, postea repudiandi facultatem habet, nisi tanquam minor restitutionem impetret, *§. extraneis, de hered. qual. & differ. l. sicut, & l. 1. C. de repud. hered.* ¶ Is quoque, qui ex aliqua parte adit, alterius repudiationem facere non potest, *l. 1. §. 2. & l. si solus, de acqu. hered. P. vide l. cum hereditate, eod. tit. l. quidam elogio, 20. C. de iur. deli.* Pluribus disputata Guill. Benedicto, ad c. Raynautius, ad ver. *si absque lib. vris moreretur, 2. a nu. 48. vique ad 56. de testa.* quod filius etiam heres institutus, non potest repudiare hereditatem reiecta legitima, nec capere legitimam iure institutionis, & reliquum relinquere substituto. Neque succedente ab intestato, legitimam retinere posse repudiatis aliis bonis: propter ius succedendi in diuiduum. Quod & Panormit. circa finem d. c. Raynautius testatur. Paul. c. 6. §. 4. col. 2. Bald. in l. 3. C. de impub. Bar. in l. excusatus, si quis omil. can. testa. P. Ange. Aret. in §. si de hered. qualit. ¶ Probat tamen idem Bened. nu. 50. sententiam Baldi, ad l. 3. de impub. repudiare filium posse hereditatem, si habeat vulgarem substitutum, & nimum supra legitimam oneretur legatis. Pro qua facit l. si libertus patrono, de oper. libe. P. Tuetur & nu. 53. tertia limitatione, ab intestato posse legitimam retenta reliqua bona repudiare. Panor. tamen in fi. d. c. Raynautius, reicit hanc sententiam, & bene, propter ius succedendi in diuiduum. Verissimum tamen erit, vt si filius particularis relicta sit iure institutionis pro legitima, & illa onerata sit legatis, posse vt legatarium retinere legitimam sine onere, & reicere reliquum & repudiare, vt ait Franc. Aret. conf. l. 60. 16. col. in fin.

¶ Item, si filius ex contractu certam patris bonorum partem habeat ex pacto inter viuos, a patre institutus postea, retentis bonis & parte ratione contractus, potest repudiare reliqua bona, *auth. vnde si patens, & ibi l. in 2. part. inof. testam. C. Bened. vbi sup. num. 54. & 55. Facit l. quidam elogio, de iur. delib. C. Repudiatio fit cum effectu, ab eo qui certus est, vt esse debet de iure suo, *l. in repudianda, 23. de acqu. hered. P. nam si ignorans sibi delatam repudiat, nihil agit, l. is qui heres, cum sequ. vsque ad l. qui hereditatem, eo. l. mater decedens de inof. test. P. l. nec ignorans, de donatio.* ¶ Recitari porro hereditas non tantum vt verbis, sed etiam re potest, & alio quouis iudicio voluntatis, vt respondit Paulus, *l. reusari, 9. 4. de acqu. here.* Verbis mens exprimitur, vt si dicat, se repudiare, nolle adire amplius hereditatem, vel aliis similibus declararet mentem. Re ipsa vero, si passus est heres occupari ab alio tanquam ab herede res hereditarias, hac mente, vt ille vellet tanquam heres possidere: hic vero permittit: vt Vlpianus explicat in l. restituta, 3. ad Senatus. Trebell. Item si post cognitam delationem factam hereditatis, intra annum deliberandi non repudiauerit, nec adierit, & moriatur post annum, videtur repudiasse facta tacite, nec ad eius heredes ius transmittit, *l. cum antiquioribus, 19. & l. quoniam sororem, de iure d. lib. C. Si tamen vixerit, licet se hereditati non immiscuerit, tamen non ex eo censetur repudiasse, quod intra annum non adierit, nec alia longi temporis prescriptione ab additione submouebitur, l. licet, 8. eod. C. praterquam si in ius vocato vt adeat vel repudiet, certum tempus deliberandi a iudice illi definitum sit, intra quod si non adierit, videtur repudiasse, *l. si curatoris, 9. C. eod. tit.* Quemadmodum in edicto successorio bonorum possessionis delatæ per prætorem, lapsus temporis constituitur & concessi ad petendam bonorum possessionem, repudiationem tacitam arguebat: quia postea excluderentur a petitione & additione morosi & sequentibus gradibus & ordinibus successorum ius velati repudiatum, deferebatur, *l. 1. §. 2. C. de success. edic. lib. 6. C. tit. 16. l. 1. eod. P.* Qua ratione successio ad eam vni, alterius sit aduentis.**

¶ Et hic etiam effectus repudiationis est præcipuus, vt repudiatione expressa vel tacita secuta, alius vocetur ad bona defuncti: nisi idem ipse qui repudiavit, ex alio capite ad additionem admittatur. Vt si in testamento patris successorem filii repudiuerint, ex edicto, *vnus liberi*, delatam: possunt iterum eandem adire per edi-

ctum, *unde legitimi, & tanquam proximiores agnati remotiores expellere, l. 2. vn. legi. P. l. si. C. de rep. her. l. 1. §. quibus ex edicto, vers. sed videndum, de success. eod. P.* Et quoties duplici iure alicui deferretur successio, repudiatio nouo iure, quod ante deferretur, supererit vetus, *l. quoties duplici, 9. 2. de reg. iur.* Nec prius excluditur, quam vtroque modo delatam repudiet hereditatem, *in leg. in plurimum, 69. de acqu. hered.* Si filius quoque qui adiuit hereditatem ex testamento, videtur repudiasse tanquam successor ab intestato: verum si testamentum defecit, non prohibetur adire ab intestato, vt legitimus heres, *l. legitimam, 8. & l. postquam legatum, 46. de pet. hered. P.* Cum distinctione l. uecis qui non valere, 17. §. heres institutus, de acqu. here. P. & l. illud, 76. eiusdem tit. Et cum res etiam seu bona ex diuersis successionebus ad nos pertinere possint, repudiata vna non censetur repudiata altera, *l. hereditas matertera, 5. de pet. hered. C. l. si min. se ab her. abst. lib. 2. C. tit. 39.*

¶ Alius effectus repudiationis, vt per eam repudiatis liberetur ab omnibus creditoribus hereditariis, *l. si pupillus, 42. & l. si pupillus se ab hereditate, 88. l. pe. & fin. de acqu. hered. P. l. 1. de rep. hered. C. nisi is qui bonis paternis se abstinuit, per suppositam personam emtoris, & ita dolose, bona patris mercatus probetur, l. si is qui bonis, 90. de acqu. hered.* Proinde si quæ actiones erant repudianti contra defunctum, reiecta additione, qua confusa sunt, supersunt integræ & reuiuiscunt, *l. cum bonis se patris, 86. eod.*

¶ Raro autem aditio admissa reuocatur, vt postea liceat repudiare: vt contra repudiatio facta vix additionem in eadem persona & ex eadem causa admittit. Quod pertinet enim ad effectum, repudiatis & mortuus æquiparatur, in hereditate delata, *l. 1. quan. non peten. par. C. l. 2. §. si consanguinea, ad Senat. Terull. P. §. pen. de bon. pos. ap. Iust. l. 2. de bo. poss. sec. tab. P. Ang. in §. si plures, de leg. agn. succo.* Ex gratia tamen suis iunioribus 25. ann. datur restitutio aduersus additionem & repudiationem, *l. 1. si min. ab hered. se absti. C. l. 1. §. 2. C. si vt omis. hered. vel bon. poss. vel quid aliud acq. lib. 2. C. tit. 40.* Tempus restitutionis ponitur in l. fina. C. de repud. heredit. Forma vero restitutionis, in authentic. si omnes creditores, C. si min. ab hered. se abst. in §. ad hæc quoque, vt sponsal. largi. in Nouell. Quomodo vero & sine restitutione filius suus possit iure communi reuocare abstentione in vita, si non moriatur ante reuocationem & duobus concurrentibus, si intra triennium reuocet, & si res sit integra, id est, ab alio agnata, non sit hereditas & alteri acquisita, vel bona alienata, *in xia l. fin. C. de rep. hered. de c. Guillem. Benedicti, pluribus, ad c. Raynautius, ad ver. mortuo itaque testatore, 2. de testa. nu. 127. & sequentibus, vique ad 154.*

¶ Vbi incipit notare nouem exceptiones, vq; ad nu. 144. in quibus est derogatum l. fin. de repud. hered. C. Primum, si agatur de hereditate matris, vel lineæ maternæ, cuius tantum repudiatio reuocatur intra annum, *per l. filii mater, ad Senatus. Terull. P. Confert tamen cum l. 2. de in. & fac. igno. C. 2. Si de filio emancipato quæstio: quia differentia potestatis tantum sublata in successionebus ab intestato, Bar. & alii in d. l. si. C. de repud. hered. improbatis gloss. eui. l. Ange. in §. emancipati, de hered. que ab intest. d. fr. 3. Vt non possit pater vel ascendens repudiationem successionebus sui filii vel nepotis reuocare, vt filii sui ascendentium: quia cessat ratio fuitatis, *gl. & Bald. in l. non in istam, C. ad Treb. Et ita non triennium, sed annus illis datur, in xia d. l. filii mater, ad Terr. Bald. ad l. 2. de iur. & fact. ign. 4. Nec filio suo datur reuocandi abstentionem facultas, si renuntiaisset suæ legitimæ ex testamento vel ab intestato competenti, vel querelæ inefficaci, *ut in l. si quis filium, C. de inoff. testa. Et ita tenet Bal. Alex. in d. l. si. de repud. hered.* quia non est heres vniuersalis, qualem requirit repudiantem, l. fin. de repud. hered. C. sed particularis, similis legatario, qui legatum repudiatum petere non potest, nec reuocare repudiationem, *l. proinde, si cert. per. P. 5.* Non reuocatur repudiatio, quæ inducitur ex lapsu temporis & prescriptione, *Bar. & Iustin. l. 2. de iur. & fact. ign. C. 6.* Non reuocatur, si suo fuerit additus vulgaris substitutus, *gloss. Bald. Alex. in d. l. si. de rep. hered. C. 7.* Si pater filium suum instituerit sub conditione, si voluerit, post abstentionem expressam, reuocare illam non potest: quia per illam conditionem suspenditur fuitatis necessitas, *l. Cornelius, 69. & l. iam dubitari, & ibi notat Imol. de hered. in ff. P. Octauo etiam loco, intelligenda est l. fina. de repud. hered. C. triennium tantum dari reuocationi repudiationis, quando repudiatio esset perfecta. Nam si illa ex alio capite rō substituit, vt puta quia erronea, & antequam delata hereditas facta est, vel alio modo inefficax est, poterit perpetuo reuocari, *l. is qui putat, cum l. seg. de acqu. her. P.* Et postremo, triennium reuocationis datur filio tantum suo, si post abstentionem superuiviat, non etiã***

si moriatur intra hæc tempus: quia non transmittit post repudiationem ius reuocandi ad heredes, Ange. Ioan. *mol. in l. ventre. eod.*
 15 Quamuis videatur officere: l. si quis filium, §. 1. de acq. her. ¶ Ceterum quæ gesta sunt ab eo qui bona fide gessit, vel per eius tutores, qui postea licite abstinent, rara habenda erunt, l. quoties pupillus, 4. 4. de acq. her. non etiam, si mala fide, leg. pupillus, quæ in *fran. cred. P. l. non est nouum, & l. tutores. de cond. indob.*

16 ¶ Porro, rationes, cur perimitur repudiatio, colligi ex dictis in additione possunt, & ex effectibus repudiationis. Vt illa, ne quis ad onera teneatur hereditatis, quæ euitat repudiatio. Nam, vt ait Vlpianus, in *l. quia potest, 4. ad Sena. Trib. P. opinio, vel metus, vel color eius, qui noluit adire hereditatem, inspicitur, nõ substantia hereditatis. Non enim prescribi in iustitio heredi debet, cur metus aut hereditatem adire, vel cur noluit: cum variæ sint hominum voluntates, quorundam negotia timentium, quorundam vexationem, quorundam æri alieni cumulum, tametsi locuples videatur hereditas: quorundam offensas vel inuidiam, quorundam gratificari voluntatum iis, quibus relicta est hereditas, sine onere tamen suo. Et si cui videatur hereditas litibus inuoluta & negotiis, laudanda est illius voluntas, qui maluit rebus carere, quam sæpius pro illis litigare. Et verecunda eius cogitatio, qui lites exsecratur, vituperanda non est, l. 4. §. si. de alie.*

17 *iud. mut. cau. fac. P. l. illud, §. qui tamen, de pecul. P. ¶ Altera ratio, quod heredis institutio est veluti rogatio, vt hereditatem adeat, si velit heres institutus, vel is ad quem defertur a lege, l. Cornelius, & l. iam dubitari, de her. inst. P. l. verba, de cond. inst. P. Et ita si velit beneficium impartiat defuncto, cuius beneficium & utilitas aditio dicitur, l. §. quia defunctorum, de interro. at. Beneficia vero conferre, ab initio voluntatis magis est officii, quam necessitatis, l. in commodato, 17. §. sicut, commo. P. Et proinde debet heredi esse liberum adire vel repudiare. Quod si tu existimes, contra beneficium esse deferre alicui hereditatem, adhuc se offerat ratio, quod nos iuvari non decipi beneficio oporteat, d. l. in commodato, §. sicut, ca. vni. de commod. ap. Greg. Quare cum heres præuideat, vel arbitretur sibi fore damnosam additionem eius beneficium, recte antequam subiiciatur onibus, pedem inferre in bona se continere poterit.*

18 ¶ Præterea 3. inuito beneficium non datur, l. inuito, 69. de reg. iur. P. l. hoc iure, §. non potest, de don. Et inuito nemini bonorum possessio acquiritur, l. 3. inuito, de bon. poss. l. 37. P. tit. 1. Licetumque cuique est, renuntiare privilegio & beneficio in sui solius utilitate & commodum iatroducto, leg. si quis in conscribendo, C. de past. & de episc. & clerici, c. gesta, 8. 4. dist. ¶ Sunt & postremo contractus ab initio liberi, vt contractus facti sunt necessarii, i. sicut, de act. C. d. l. in commodato, §. si. ut. Contrahere vero cum defuncto videtur heredes, si adeat hereditatem: & ita obstringitur creditoribus & legataris hereditatis. Heres quoque de oblig. a. quæ ex quasi contr. itaq; liberum erit heredi repudiare, & non obligati.

De Petitione hereditatis. Cap. 7.

Lib. 3. Tit. 3. Lib. 3. C. tit. 31.

- 1 Continuatio tit. De petitione hereditatis, & quando illa detur.
- 2 Petitione hereditatis, actio qua fit, & 3.
- 4 Petitionis hereditatis finitio, & disinctio, & alia, nu. 7.
- 5 Possessoria bonorum petitiõ qua, & quibus detur.
- 6 Fideicommissaria hereditatis petitiõ qua sit, & cui detur.
- 8 Petitione hereditatis quid intendat recipere actor, contra quos experiat, & nu. 9. 11. 12.
- 10 pro Herede quis dicatur Possidere.
- 13 Hereditas & res hereditaria coram quo iudice peti debeat, & formula petendi & interrogando in iure, & nu. 1. 4.
- 15 Inofficiosa testamenti querela contra heredes, est petitiõ hereditatis.
- 16 Petitione hereditatis pendente, quomodo quiescunt iudicia legatorum vel debitorum particularia.
- 17 Libellus petitionis hereditatis quid debeat continere.
- 18 Petitiõ totius hereditatis in quo differat a petitione partis.
- 19 Petitiõ hereditatis quibus detur, quo tempore prescribitur, & effectus, nu. 20. & 21.
- 22 Fructus qui veniunt in petitione hereditatis, restituendi, & 22.
- 23 Petitione hereditatis qua veniunt restituenda, & eius effectus, & nu. 24. & 25.
- 26 Hereditatis restitutio habet priorem rationem gestorum.
- 27 Hereditatis petitionis concessæ rationes.

1 Postquam ¶ constare potest de iure succedendi, vel ex testamento vel ab intestato, & leg. legitimam hereditatem, de petit.

hered. P. per ea quæ iam explicauimus: superest, vt hoc ius, vel res quæ iuris huius hereditatis sunt, & ab alio detinentur, legitimis modis consequamur, vel adita verbo, vel facta hereditate. Idcirco perueniendum est ad actiones, quia actio est ius persequendi in iudicio quod nobis debetur, l. nihil aliud, 51. de oblig. P. §. 1. de act. ap. Iustin. & interdicitur leges, ne vel nostra ab alio detenta propria auctoritate repetamus, ni velimus incidere in pœnas de vi priuata, & iure nostro priuari, l. exstitat, de eo quod met. cau. P. l. pen. & si, ad leg. Iul. de vi pri. P. l. 1. de iust. C. cum siml. Consultatione itaq; præcedente, qua cognurum est nobis, hereditatē ad nos pertinere, ad eundem est iudex, & eius ductu & auspiciis petenda hereditas. Eaque ratione veluti per ancephalos, qui Pandectarum libros ex Iurisconsultis collegerunt, in titu. De petitione hereditatis, in l. 1. 2. 3. priusquam tractent de petitione hereditatis, recensent quibus modis hereditas ad nos pertinere dicitur. ¶ Hanc actionem, dicimus petitionem. In rem enim actiones, petitionis verbo significari videntur, leg. pecunia verbum, 178. P. actionis verbum, de ver. sig. Et quamuis actionis verbum sit generale, pertinens ad omnes actiones in personam, petitiones in rem, & perfectiones, d. §. actionis verbum, 36. de oblig. P. tamen vt plerumque & stricte, actio in personam inferitur petitiõ in rem, perfectio in rem & in personam rei persequendæ gratia, l. actio in personam, 27. de act. in rem. P. Dicitur & actio in rem, vindictio: & quæ in personam, condictio. Actio in rem est, per quam rem nostram, quæ ab alio possidetur, petimus; & semper aduersus eum est, qui rem possidet. In personam est, qua cum eo agimus, qui obligatus est nobis, ad faciendum aliquid vel dandum, & semper aduersus eundem locum habet, l. actionum genera, 2. 4. de actio. §. omnium autē actionum, & §. appellamus, de ad. in rem. Ex quibus componitur aliud genus actionis mixtæ, quæ & in rem & in personam est, §. quadam actiones, 60. Et petitiõ hereditatis, et in rem sit, habet tamen quaedam actiones personales, vt pura eorum, quæ a debitoribus sunt exacta; item petitiõne, vt ait Vlpianus, in l. sed & si lege, 28. §. petitiõ hereditatis, de petit. her. P. Inter actiones, quæ de vniuersitate propositione sunt, & petitiõ hereditatis connumeratur, l. item videndum, §. fin. & l. seq. de pet. hered. l. 1. in iuncta gl. 1. de rei vindic. P.

¶ Petitur enim vniuersitas quædam bonorum, hereditatis nomine: quia & ea est successio in vniuersum ius, quod defunctus habuit, l. hereditas, de reg. iur. P. l. nihil aliud, de ver. sig. P. Est & bona fidei, in l. cum hereditas, 12. §. fin. C. de petit. hered.

¶ Petitiõ hereditatis itaque, est actio in rem vniuersalis & bona fidei, pro repetenda hereditate rebusque eius, successori competens. Et quia hæc actio hereditatis delatæ naturam sequitur, non fecus quam aliæ actiones obligationem a qua proficiunt, quæ hereditas, vel iure ciuili, vel a prætoro, vel a lege quadam speciali & Senatufconsulti defertur, l. 1. 2. 3. eo. P. sic petitiõ hereditatis aliquas distinctiones habet, diuersaque nomina accipit, vt alia dicatur hereditum directe succedentium, alia eorum qui per obliquum. Duæ sunt primi generis, vna, quæ & proprie petitiõ hereditatis dicitur, quando iure ciuile competit ius agendi pro hereditate delata ab intestato, vel ex testamento, & tot. tit. de petit. her. P. & C.

¶ Alia autem, est successiois petitiõ prætoria, quæ auctoritate magistratus datur. Bonorum possessiois nomine, possessoria bonorum petitiõ dicta, dum facit prætor quasi heredes per bonorum possessionem, l. 1. de poss. bon. peti. lib. 5. P. tit. 3. quos autem, de bon. poss. ap. Iust. l. prætor, de reg. iur. & imitatus ius ciuile, iunatque eos qui remedio ciuili in petitione successiois desistunt erant, quos tamen succedere æquum visum est. Et proinde, tantundem iusti bonorum possessores per magistratum consequuntur, quantum per actorem ciuilem, qui succedebant ex aliqua lege, Senatufconsulto, vel constitutione principum, iure ciuili directo, l. 2. de poss. bon. peti. P. l. 2. de bon. poss. P. Quocirca actiones quas mouet bonorum possessor pro hereditate consequenda, nõ prætorie quidem ideo sunt, sed ciuiles, vt ex emto, & similes. Etenim prætor, non actiones dat, sed dando facultatem succedendi, actiones, quæ petitioni hereditatis competunt, communicat: & veluti ad eos quos facit quasi heredes, prorogat gloss. 2. ad d. l. 2. de poss. bono. peti. P.

¶ Per obliquum petitiõ hereditatis, fit ab herede substituto per fideicommissum. Est et actio quæ proponitur iis, quibus restituta est hereditas ex Senatufconsulto Trebelliano. Nam quilibet sit is, qui susceperit restitutam hereditatem ex Senatuf. Trebelliano, ex quo actiones transeunt, fideicommissaria hereditatis petitione vti poterit, l. 1. de fideic. hered. peti. lib. 5. P. tit. 6. quæ actio eadem